

for Holsbeks 2det District (Tscherning) vil vel indrømme mig, at de komme væsentligt ind paa Handelens og Skibsfartens Beføstning ligesaa vist er det, at Toldoppebørslerne i en ganske overordentlig Grad afhænge ogsaa af vedkommende Embedsmænds Conduite og Bille. Det kan lidet nytte med Hensyn til disse Egenstaber at henvise til en strengere Administration. Jeg er mig bevidst at have været saa streng som muligt i de Aar, jeg har havt med Toldvæsenet at bestille; der skal vistnok Ingen bedreide mig at have vist altfor stor Lemfældighed, men dog vil jeg ligefrem udtale, at, uden et ordentligt Gagesystem, ved Siden af en ordentlig Lovgivning, hjælper ingen Strengthed, og kan ingen Administration udrette Noget. Naar man først giver Toldembedsmændene en lavere Gage, saa geraader det hele i Forsald. En Ting kan man nemlig ikke faae Embedsmændene til ved Strengthed, og det er, til at være villige og hurtige og udvise Conduite i deres Tjenestes Udførelse, dette kan kun bevirkes ved en fornuftig Gagering i Forbindelse med en ordentlig Administration og en ordentlig Lovgivning. Mange, som have opnaaet en vis Alder, ville kunne erindre, hvorledes Forholdet var længere tilbage i Tiden, umiddelbart efter den forrige Krig, da Embedsstanden stod saa yderligt lavt gageret. Jeg har endnu i den sidste Tid af Aar, som have levet i den Periøde, og noiaigtigen iagttaget den, hørt udtale, hvilken Forskiel der var paa Embedsstandens Dygtighed og Arbeidslyst dengang og nu. Det var ikke dengang ualmindeligt, naar man kom op i Contoirerne i Collegiet, at man blev expederet kun ved Afviisning, fordi vedkommende Embedsmænd vare beskjæftigede saa med det ene, og saa med det andet private Arbeide, som gik ud paa at skaffe dem Livets Ophold. Heller ikke i den Henseende er det tilstrækkeligt at henvise til en streng Administration. Naar det for Administrationen med hvert Aar bliver mere og mere vitterligt, at Embedsstanden ikke er tilstrækkelig gageret, saa er ingen Administration saa hjerteløs, at den kunde være istand til at forhindre de den undergivne Embedsmænd fra privat Arbeide. Det vil blive Følgen, maaskee meget mere end

egentlig Mislighed fra Toldembedsmændenes Side, at de ville blive sunkne i deres Tjenestes Udførelse og kaste sig paa privat Erhverv for at supplere den ufuldstændige Indtægt, som Staten giver dem. Jeg har allerede berørt, hvor vanskeligt det er, naar man engang har fastsat et Gagesystem for lavt, da igjen at faae det forhøiet, men under alle Omstændigheder, selv om man end vil indrømme, at Muligheden dertil dog er der, saa er det dog sikkert, at et nogenlunde fyldestgjørende Bæviis for Nødvendigheden af en senere Forhøielse lader sig i Almindelighed først føre da, naar allerede den hele Administrationsgreen er geraadet i Forsald. Det var Tilfældet for ikke 2 Decennier siden i Toldfaget, at man blev nødsaget til efterhaanden at forandre Gagebestemmelserne, men man kunde først trænge igjennem med det, efterat det havde vist sig, at den hele Administration var geraadet væsentligt i Forsald. Det Opsving, som Toldadministrationen her i Landet har faaet, og som jeg troer Handel og Skibsfart vel har Grund til at paaskønne, det skriver sig først fra den Tid, da man gik ind paa at gagerede Embedsmændene ordentligt efter en fast Plan, da man istedetfor at lade nogle tjene paa 6 à 7000 Rbd., medens de øvrige tjente daarligt, satte dem alle paa en jevn god Gage. Nu vil jeg vel indrømme, at Omstændighederne, og navnlig den overordentlige Udvikling, som Handelen har taget, og hvorved Procenterne ere blevne saa betydelige for Toldembedsmændene, har bevirket, at derved ogsaa adskillige Gager ere blevne usforholdsmæssigt store, men just i denne Henseende har Regjeringen jo taget Initiativet ved nærværende Lovforslag og foreslaaet Besparelser der, hvor den troede at kunne tilraade dem, men nu vil man gaae yderligere, tage Mere bort og atter tage Mere bort. Ja, mine Herrer! Det staaer jo i Rigsdagens Magt at tage bort, det er Rigsdagen, som voterer disse Penges, og Regjeringen har kun et svagt Middele at sætte derimod ligeoverfor de Forandringer, som nu forestaae i Toldfaget, men det er idetmindste Regjeringens Pligt i rette Tid at udtale en Advarsel derimod, thi Intet er farligere, end at gaae fra den ene Yderlighed til den anden,